

[Christmas Møller.]

1938, er sat fuldkommen ud af Kraft ved Valutaloven af 29. September 1931, og at Staten i Dag har større Indflydelse paa Banken i Kraft af den gældende Valutalov, end Staten vil have, naar dette Forslag bliver gennemført og Nyordningen træder i Kraft. Vi har ment, at det for Erhvervslevet i en urolig og usikker Tid var overmaade formaalstjenligt at have hele dette Forhold liggende fast, og i øvrigt mener jeg, at det i et Forhold, som dette meget mere kommer an paa Personer end paa Lovregler; det er Personerne, som i Virkeligheden til syvende og sidst bestemmer, om den rigtige økonomiske Politik skal føres.

Jeg vil dernæst gerne gøre den Bemærkning om den Ordning, som her er truffet, at det er jo naturligvis rigtigt, saaledes som det ogsaa blev sagt, at der med den Overenskomst, der er sluttet mellem Regeringen og os i Folketingsudvalget for aabent Tæppe, saaledes at enhver havde Mulighed for at være med, er truffet en Overenskomst, som binder Rigsdagen som Rigsdag. Dermed siger jeg ikke, at det høje Landsting ikke kan gennemføre Ændringer, thi hvis alle kan blive enige om Ændringer, kan saadanne naturligvis gennemføres, men der ligger heri et Løfte om, at denne Sag skal ordnes inden for den Tid, man regner, at indeværende Samling varer, og ordnes paa det Grundlag, der her er skabt.

I ganske særlig Grad har man jo vendt sig imod os, fordi vi ikke har faaet en større Part af Landmandsbankens Aktier solgt. Hvis jeg spørger det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, om han vil sælge Landmandsbankaktier lige med det samme, tror jeg, han siger nej. Hvis jeg spørger ham, om han med det Regnskab, Landmandsbanken havde for 1935, vil sælge dem f. Eks. i Løbet af en Maaned eller to, tror jeg det ærede Medlem vil svare nej, og jeg vil gerne have Lov at spørge Kritikerne: Hvilken Ordning af Salget af Aktier vil de da have, i hvilket Tempo skal det foregaa, hvor mange skal der sælges i 1936? Vi har med det Resultat, som her er skabt, skabt en Begyndelse. Jeg siger ikke, at det er tilfredsstillende.

Det har vi heller ikke sagt i vor Mindretalsbetænkning. Vi vilde gerne have haft, at man var gaet videre, men vi har med

fuld Bibeholdelse af vore Krav om, at Løftet fra 1928 bestaar og skal opfyldes, faaet en Begyndelse gjort, som vi for vort Vedkommende tror vil være af Betydning, og dertil maa jeg saa have Lov at føje, at som den lige og almindelige Valgrets Mand jeg er, maa jeg ogsaa tage Hensyn til de faktiske Magtforhold, som de nu engang er. Jeg siger ikke, som det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde ved første Behandling, at ogsaa denne Sag blev afgjort ved Valget, for det mener jeg var lidt vel stærkt sagt, men jeg mener, at man nu engang maa tage Hensyn til de faktiske Magtforhold i Landet, som jo er disse, at Regeringspartierne har en betydelig Magt efter Valget den 22. Oktober, indtil ny Tilkendegivelse finder Sted, og en Afvejning af dette Hensyn, en Afvejning af, hvor meget man da kunde kræve, en Afvejning af Nødvendigheden for det samlede Erhvervsliv af i hvert Tilfælde paa dette Omraade at have Ro, Orden og Plan, har ført os til at medvirke til denne Ordning; vi synes kun, at den mangler Prikken over i'et, fordi det ærede Medlem Hr. Himmelstrup, skønt han jo i Virkeligheden gerne vil være med, ikke er det.

Med Hensyn til Venstres Ændringsforslag, som jeg ikke behøver at gennemgaa, og som jo ikke er af virkelig principiel Karakter, skal jeg blot sige, at dem stemmer vi naturligvis imod i Henhold til den Overenskomst, der er sluttet.

De Ændringsforslag, der er stillet henholdsvis af det ærede Medlem Hr. Oluf Pedersen og det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsen, behøver jeg ikke at ofre mange Bemærkninger paa. Jeg tror, at jeg nogenlunde har gennemlæst det ærede Medlem Hr. Valdemar Thomsens Ændringsforslag, men jeg kunde maaske henstille til det høje Præsidium for Fremtiden at datere saadanne Ændringsforslag og maaske ogsaa klokkeslætte dem, saaledes at man kunde se, under hvilke Vilkaar man skal tage Hensyn til saa vigtige Ændringsforslag. I øvrigt kan jeg sige, at den Bebrejdelse, der ligger i Ændringsforslagene, kan jeg ikke tage imod. Bebrejdelsen gaar ud paa, at man ikke har været endnu mere Socialdemokrat, om jeg saa maa sige, for efter det ærede Medlems Ændringsforslag skal Staten jo have en overvældende Indflydelse